

Օ Ր Ա Գ Ի Ր

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ, ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ, ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

ԵՒ

ԲԱՆԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԱԿԱՆ

Ե • ՏԱՐԻ, ԹԻԻ 18.

1847

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻ 15.

Բ Ա Ր Ո Յ Ա Կ Ա Ն

Ա Ռ Ա Կ

Լ՜- Լ՜՜՜՜՜՜՜ :

Ո՛վ վըտակ վըտակ,
Ս'ի այդպէս փուլթով
Բնթանար 'ի ծով.
Կ'աց 'ի քոյդ յատակ :
Լ՜՜՜՜՜՜՜ ալիք վըճիտ
Օ երկիր առողքեն,
Քեզ ահարկու չեն
Սէմք և խորափիտ :
Լ՜՜՜՜՜՜՜ քոյին վիժակ
Ս'ոտ յաղբերակունս
Յունկն ամենեցունց
Քաղցր է ուստորժակ :
Ո՛վ վըտակ վըտակ,
Ս'ի այդպէս փուլթով
Բնթանար 'ի ծով.
Կ'աց 'ի քոյդ յատակ :
Թէ գետք ուղիսաջուր
Օ քեզ 'ի ծոց առնուն,
Կապտեն և զանուն
Եւ զփայլք երկնատուր :
Ի բանտ ու'ի կապանս
Բնդ նոսին ձըգիս ,

Եւ կամ զեղանիս
Յօտարին վընաս :
Ո՛վ վըտակ վըտակ,
Ս'ի այդպէս փուլթով
Բնթանար 'ի ծով.
Կ'աց 'ի քոյդ յատակ :
Լ՜՜՜՜՜՜՜ քեզ են իմ բանք
Որ նմանագոյն
Օ առուին կարկաջուն
Ինքես զօրինակ :
Եւ թէ տարադէմ
Ս'աղիցես յանկարծ
Քան զոճ քոյին հարց,
Եւ առ քեզ ասեմ .
Ո՛վ ժիր պատանեակ,
Ս'ի այդպէս փուլթով
Բնթանար 'ի ծով.
Կ'աց 'ի քոյդ յատակ :

Խորհուրդ ման :

Տես մը մէջ կատու մը կար
Անանկ կատողած՝ անանկ չար ,
Որ խեղճ մըկանց անդադար
Անտանելի ջարդ կուտար .

Ծակէն ելլողը կատուին ճանկը կ'իյնար ,
Ծակէն չելէր՝ քաղցէն իր հոգին կ'եւար :
Տեսան մըկներն որ բաներնին խիստ գէշ է ,
Աս կատու չէ ըսին՝ մեզի պատիժ է .
Ասանկ չ'ըլլար , եկէք խորհուրդ մը ընենք ,
Ասոր մէկ ճարը տեսնենք .

Ժողովինը նայինք ուր պիտ' երթայ վերջերնիս ,
Ընեւելնիս մէկը խորհինք մէկերնիս :
Ասեն գրին , խորունկ ծակ մը ժողովեցան ,
Տրտուում տրտուում հոն խորհուրդի նշանեցան ,
Ասանկ ասանկ է բաներնիս բարեկամք ,
Դուք ինչ կ'ըսէք , ասոր ինչ ճար կը գտնաք :
Անգիւնէն ծեր խոհեմ մուկ մը ձայն հանեց ,
Ես կ'ըսեմ թէ ըսաւ , քիչ մը մտածեց ,
Ես կ'ըսեմ թէ աս բանիս մէկ ճար մը կայ .
Ան որ ընենք՝ ալ մեզ կատուէն վախ չըկայ .
Ճամ մը առաջ պէտք է որ մենք սիրտ ընենք ,
Անըզգամին վրէժն բոժոժ մը կ'ախենք .
Ան բոժոժին ձայնէն հարկաւ կ'իմանանք
Անոր գալն ու մէկէն ծակ մը կը մտնանք :
Բոլոր ժողովքն հաւնեցաւ աս խորհուրդին ,
Մեծ ու պղծտիկ արմընալով ծափ զարկին :
Մընաց որ մէկն երթայ բոժոժը կ'ախէ .
Ինչ գրծար բան . որ մուկն ասոր սիրտ ընէ :
Մէկն ըսաւ թէ ախարս որ ես հիւանդ եմ ,
Մէկալը թէ՛ ես ալ այնչափ ճարպիկ չեմ ,
Մէկը՝ ծեր եմ , մէկը՝ ես տղոց տէր եմ .
Մէկն ալ թէ ես սիրով ատ բանը կ'ընեմ ,
Թող մէկը բռնէ կատուն ,
Բոժոժը ես կը կ'ախեմ :
Մըկներն աս որ լըսեցին ,
Լաւ մը վերան խնայեցին ,
Իրենք ալ խաղք խայտառակ
Փախան մտան ծակերնին :

Ասանկ ժողովքներ
Որչափ ես տեսեր ,
Որ մեծ խորհուրդներ
Պարապ են ելեր :
Ինչու ըսես նէ՝
Լաւ մտիկ ըրէ .
Նախ շատ արկարներ
Իրենց ուժէն վեր
Խորհուրդներ կ'ընեն .
Ինչպէս կատարեն :
Երկրորդ , շատ կայ
Որ խորհուրդ կուտայ ,
Գործեւու որ գայ
Սուտ հիւանդ կ'ըլլայ .
Երրորդ , կան ոմանք
Որ ինչ աշխատանք
Դընես դիմացնին՝
Վառնեն վըրանին .
Բայց արդեօք ինչպէս , —
Ետքի մըկան պէս :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ողեորութեան հրատարակչի Նախարարացի Եւ
լարա , Գրեալ Գրականութեամբ 'ի Յ . Յ .
ՊԱՐԹԵԼԸՄԵԱՅ , Եւ Լարգանեալ 'ի
Հ . Երոտարացի Վ . Հրտարութեան Ուրբէն :

Պարթեւ կան որ Եւրոպայի մէջ ա-
մէն ուսումնական և ուսումնասէր
մարդկանց ծանօթ և յարգի և սիրե-
լի են . ուստի զարմանք չէ որ մեր ազ-
գակից եղբայրներէն ալ անոնք որ եւ-
րոպական ուսումնասիրութեան ճա-
շակը առեր են՝ ճանչնան , յարգեն ու
սիրեն նոյն գրքերը : Եւսպիսի գրքե-
րէն մէկն է նաև Պարթելըմի գաղ-
ղիացոյն՝ Ողեորութեան հրատարակչի Նա-
խարարացի Եւլարա ըսուած գործքը ,
որուն հայերէն թարգմանութիւնը
վեց հատորի մէջ ամփոփուած 'ի լոյս
ընծայեցաւ :

Իրաւ , խիստ շատուր չեն դեռ մեր
ազգին մէջ աս գրքիս ալ յարգը ինչ-
պէս որ պէտք է ճանչցողները . բայց
այն սակաւութիւն ճանչցողներուն ալ
փափաքը մեծ էր որ տեսնեն մեր հի-
մակուան ազգային մատենագրութիւ-
նը այսպիսի գանձով մը հարըստա-
ցած . և ահա անոնց փափաքն ալ կա-
տարուեցաւ :

Եւ գրքիս հեղինակը իր ժամանա-
կակցացը մէջ ասով հուշակուեր է .
ան ատենի իմաստնոց կարգը աս գը-
րուածքովը անցեր է , և ինչուան աշ-
խարհիս վերջը իրեն անմահ յիշա-
տակ աս գործքը թողեր է : Թող ու-
րեմն մեր ժամանակակից եղբարքն
ալ սիրով ընդունին ասոր հայերէն
թարգմանութիւնը , և գիտնան որ
մեզմէ ետքը եկող մեր ազգակիցները
իրաւացի զարմացմամբ պիտի գովեն
մեր ժամանակի ուսումնասիրութիւ-
նը՝ որով այսպիսի գրքի մը հայերէն